BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 juni 1969

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het E.E.G.-Verdrag
(IV/597 — V.V.V.F.)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(69/202/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en met name op artikel 85,

Gelet op Verordening nr. 17 van 6 februari 1962 [1] en met name op de artikelen 2, 5 en 7,

Gezien het verzoek om een negatieve verklaring ingediend door de vereniging naar Nederlands recht „Vereniging van Vernis- en Verffabrikanten in Nederland" (afgekort : V.V.V.F.), met zetel te Wassenaar (Nederland), ten gunste van het door deze vereniging genomen besluit van 19 mei 1950 en de daarbij behorende uitvoeringsbepalingen, betreffende haar leden die verf, vernis en verdunningsmiddelen exporteren met name naar andere landen van de gemeenschappelijke markt,

Gezien het advies van het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities van 20 december 1968, ingewonnen overeenkomstig artikel 10 van Verordening nr. 17,

I

Overwegende dat de Vereniging van Vernis- en Verffabrikanten in Nederland, opgericht te Amsterdam op 26 september 1907, ten doel heeft de belangen van de verfindustrie en aanverwante produkten en in het bijzonder die van haar leden te verdedingen ;

Overwegende dat genoemde vereniging ten einde de goede naam van deze produkten op de buitenlandse markten te handhaven, intern een exportafdeling in het leven heeft geroepen, Exportgroep Verf genaamd, welke praktisch alle Nederlandse ondernemingen die bereide verf vervaardigen en exporteren, omvat ;

Overwegende dat deze ondernemingen zich hebben aangesloten bij de exportovereenkomst — hierna „bindend besluit" te noemen — die op 19 mei 1950 voor een aanvankelijke duur van een jaar is gesloten en die ieder jaar stilzwijgend is verlengd ;

Overwegende dat de oorspronkelijke versie van de overeenkomst en de bijbehorende uitvoeringsbepalingen vervat in een aan de overeenkomst gehecht exportprogramma die op 31 oktober 1962 met het oog op een eventuele toepassing van artikel 85, lid 3, bij de Commissie werd aangemeld, voornamelijk de volgende verplichtingen inhield :

a) er op toe te zien dat de onder in het exportprogramma gereglementeerde benamingen geëxporteerde produkten voldoen aan de minimumkwaliteitseisen die in genoemd programma worden gesteld ;

b) de minimumprijzen en andere verkoops- en leveringsvoorwaarden voor de export in acht te nemen die door het bestuur van de Exportgroep Verf zijn vastgesteld ;

c) niet meer dan één alleenverkoper of alleenvertegenwoordiger per land aan te stellen voor dezelfde groep produkten, ervoor te zorgen dat deze tussenpersonen niet onder de minimumexportprijzen doorverkopen en aan hen geen provisies toegekend worden die de maximumtarieven te boven gaan, die door het bestuur van de Exportgroep Verf zijn vastgesteld ;

d) het secretariaat van de groep alle gegevens te verstrekken betreffende de samenstelling der produkten, de prijzen en de verkoopsvoorwaarden, maandelijks het secretariaat op de hoogte te stellen van de exporttransacties die gedurende de voorafgaande maand hebben plaatsgehad, alsmede van de overeenkomsten, gesloten met alleenverkopers en vertegenwoordigers in het buitenland ;

Overwegende dat de betrokkenen, na van de Commissie de mededeling te hebben ontvangen dat de in bovenstaande paragrafen b, c en d bedoelde verplichtingen merkbare beperkingen van de mededinging vormen die de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden, zonder dat de voorwaarden voor een vrijstelling krachtens artikel 85, lid 3, zijn vervuld, het bindend besluit en het exportprogramma ten behoeve waarvan zij om afgifte van een negatieve verklaring verzoeken een aantal malen, en het laatst op 8 juni 1968, hebben gewijzigd ;

Overwegende dat de huidige versie van het besluit de verplichting voor de leden handhaaft „er voor zorg te dragen dat de door hen te exporteren verfwaren zullen voldoen aan de minimumkwaliteitseisen, welke daaraan in verband met het betrokken exportprogramma, de benaming en het merk waaronder zij worden geleverd, het doel waarvoor de verfwaren zullen worden aangewend, de bedongen prijs,

[1] PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

het land van bestemming en andere ter zake dienende omstandigheden, redelijkerwijze mogen worden gesteld" ;

Overwegende dat de huidige versie van het exportprogramma, die sinds 1 mei 1967 geldt, voor bepaalde groepen produkten de ingrediënten noemt die voor de toebereiding van deze produkten moeten worden gebruikt ; dat deze opsomming slechts een aanwijzing is, en zich in de meeste gevallen beperkt tot de vermelding van een minimum- of maximumpercentage van één of meer ingrediënten ; dat de samenstelling van tal van andere produkten wordt overgelaten aan het vrije oordeel van de fabrikanten ;

Overwegende dat de leden ten aanzien van export binnen de gemeenschappelijke markt individueel vrij kunnen beslissen over de prijzen en verkoopsvoorwaarden die zij willen toepassen ; dat zij zich ten aanzien van export naar landen buiten de gemeenschappelijke markt verplichten de minimumexportprijzen te handhaven die in het exportprogramma zijn vermeld en alle aanwijzingen op te volgen die door het bestuur ter zake van de leveringsvoorwaarden worden vastgesteld ;

Overwegende dat de verplichting voor de leden om voor de distributie van eenzelfde groep produkten slechts één alleenverkoper of alleenvertegenwoordiger per land aan te stellen alsmede de verplichting het secretariaat van de groep in kennis te stellen van de met de alleenverkopers en alleenvertegenwoordigers gesloten overeenkomsten voor de distributie op de buitenlandse markten en geen provisies toe te kennen die hoger zijn dan de maximumtarieven die door het bestuur van de Exportgroep Verf zijn goedgekeurd, slechts van toepassing zijn op export naar landen buiten de gemeenschappelijke markt ; dat de betrokkenen bovendien de verplichting, erop toe te zien dat de alleenimporteurs of alleenvertegenwoordigers de produkten niet onder de minimumexportprijzen wederverkopen, formeel hebben opgeheven ;

Overwegende dat eveneens is bepaald dat de verplichting om aan het secretariaat alle inlichtingen te verstrekken die het bestuur aangaande de samenstelling der produkten, de prijzen en de verkoopsvoorwaarden vraagt, alsmede de verplichting om aan het bestuur maandelijks de gedurende de voorafgaande maand geëxporteerde hoeveelheden mede te delen en een kopie van de facturen en exportvergunningen te doen toekomen, niet geldt voor export naar Lid-Staten van de E.E.G. ;

Overwegende dat de leden verplicht zijn zich te onderwerpen aan de controle van het secretariaat dat de bevoegdheid heeft monsters te nemen en te analyseren en dat eventuele overtredingen worden beoordeeld door een commissie, die de overtreders boeten kan opleggen ;

Overwegende dat het essentiële gedeelte van het besluit en van de uitvoeringsbepalingen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* [1] op grond van artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 is bekendgemaakt en dat door derden geen bezwaren zijn ingebracht ;

II

Overwegende dat de V.V.V.F., formeel gezien, al heeft zij voor haar verzoek om een negatieve verklaring geen gebruik gemaakt van formulier A bedoeld in artikel 4, lid 1, van Verordening nr. 27 [2], niettemin onder de punten I tot en met IV van het gebezigde formulier B alle inlichtingen heeft verstrekt die in formulier A worden gevraagd en haar verzoek bij brief van 9 januari 1968 heeft bevestigd, zodat dit verzoek geacht moet worden op regelmatige wijze te zijn ingediend en conform artikel 2 van Verordening nr. 17 formeel ontvankelijk te zijn ;

Overwegende wat de inhoud betreft, dat de gevraagde negatieve verklaring overeenkomstig artikel 2 van Verordening nr. 17 kan worden afgegeven indien de Commissie vaststelt dat er op grond van de haar bekende gegevens voor haar geen aanleiding bestaat om tegen het besluit van de V.V.V.F. en de bijlage, het exportprogramma, op te treden krachtens artikel 85, lid 1, van het Verdrag ;

Overwegende dat volgens artikel 85, lid 1, van het Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en verboden zijn alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van ondernemersverenigingen en alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of tengevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst ;

Overwegende dat het besluit van de V.V.V.F. en het daaraan gehechte exportprogramma een besluit van een ondernemersvereiniging is in de zin van artikel 85, lid 1, van het Verdrag ;

Overwegende dat de huidige versie van het besluit ten aanzien van de export naar de andere Lid-Staten nog slechts de verplichting voor alle leden van de Exportgroep Verf inhoudt om onder de in de reglementen vastgestelde benamingen alleen produkten te exporteren die voldoen aan de minimumkwaliteitsvoorschriften ;

Overwegende dat het besluit met het oog op de handhaving van de goede naam van de Nederlandse verfprodukten en om misleiding van de kopers omtrent de kwaliteit der produkten te vermijden, een regeling invoert voor het gebruik van benamingen voor bepaalde groepen voor de export bestemde

[1] PB nr. C 37 van 24. 4. 1968, blz. 1.
[2] PB nr. 35 van 10. 5. 1962, blz. 1118/62.

produkten, overeenkomend met de technische eigenschappen die deze produkten moeten bezitten ; dat het verkrijgen van deze technische eigenschappen nauw samenhangt met de ingrediënten en de proporties waarin deze ingrediënten bij de toebereiding van de produkten worden gebruikt ; dat het exportprogramma te dien einde voor bepaalde groepen produkten welker benamingen in de regeling zijn vastgesteld, de ingrediënten opsomt waarvan hetzij het gebruik voor een aangegeven minimumpercentage wordt aanbevolen, hetzij boven een bepaald maximumpercentage wordt ontraden omdat zij de technische eigenschappen van de produkten kunnen wijzigen, d. w. z. de kwaliteit verminderen ;

Overwegende dat de verplichting om onder de in de regeling opgenomen benamingen alleen produkten te exporteren die voldoen aan daarmee overeenstemmende kwaliteitsvoorschriften niet leidt tot een gelijkmaken van de kwaliteit der geëxporteerde produkten, omdat deze verplichting de fabrikanten-leden de vrijheid laat produkten van betere of minder goede kwaliteit te exporteren, mits deze, in het laatste geval, niet worden aangeduid met één van de gereglementeerde benamingen ; dat zij evenmin leidt tot een remming van de technische vooruitgang, omdat de kwaliteitsvoorschriften niet meer zijn dan aanwijzingen waarvan de fabrikanten kunnen afwijken, mits de produkten tenminste de vereiste technische eigenschappen bezitten ; dat het exportprogramma bovendien geregeld wordt bijgewerkt zonder dat het van karakter verandert, zodat rekening wordt gehouden met de technische vooruitgang en de verschijning van nieuwe produkten op de markt ;

Overwegende dat de verplichting voor de leden, onder de gereglementeerde benamingen alleen produkten te exporteren die objectief voldoen aan de kwaliteitsvereisten en om zich aan een bepaalde kwaliteitscontrole te onderwerpen, de mededinging niet beperkt ;

Overwegende dat de individuele leden bij export binnen de gemeenschappelijke markt vrij zijn hun prijzen en verkoopsvoorwaarden vast te stellen en daarvan het secretariaat van de Exportgroep Verf niet in kennis behoeven te stellen ;

Overwegende dat het besluit ten aanzien van de export naar markten buiten de E.E.G. nog steeds beperkingen van de concurrentie tussen de leden van de Exportgroep Verf bevat, met name de verplichting om de verkoopsvoorwaarden van de Exportgroep en de door de groep vastgestelde minimumprijzen in acht te nemen, alsmede die om aan zijn secretariaat de bij deze export toegepaste prijzen en voorwaarden mede te delen ; dat niettemin uit de gegevens waarover de Commissie beschikt blijkt dat deze minimumprijzen momenteel worden vastgesteld op een tamelijk laag peil ten opzichte van de werkelijk toegepaste prijzen ; dat de mogelijkheid van prijsconcurrentie zowel tussen de leden als ten opzichte van derden blijft bestaan ; dat eveneens dient te worden opgemerkt dat er binnen de gemeenschappelijke markt in de bedrijfstak verfprodukten tussen de fabrikanten der verschillende Lid-Staten een krachtige concurrentie bestaat ; dat derhalve gebleken is dat deze bepalingen van het besluit in de huidige omstandigheden rechtstreeks noch onrechtstreeks merkbare beperkingen van de concurrentie binnen de gemeenschappelijke markt teweegbrengen ;

Overwegende dat het besluit en zijn uitvoeringsbepalingen noch ertoe strekken noch ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst in de zin van artikel 85, lid 1, van het Verdrag ; dat, gezien het feit dat één der voorwaarden voor de toepassing van dit artikel niet is vervuld, de negatieve verklaring kan worden afgegeven ;

III

Overwegende dat aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 7, lid 1, van Verordening nr. 17 is voldaan ; dat het namelijk gaat om een besluit van een vereniging die bestond op de dag van inwerkingtreding van Verordening nr. 17 (13 maart 1962), dat op 31 oktober 1962 bij de Commissie is aangemeld, d. w. z. binnen de in artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 17 vastgestelde termijn ; dat niet voldoet aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 85, lid 3, en dat door de betrokkenen bij herhaling, en laatstelijk op 8 juni 1968, in dier voege is gewijzigd dat het genoemde besluit en de uitvoeringsbepalingen in hun huidige versie, zoals hierboven is uiteengezet, niet meer vallen onder het verbod van artikel 85, lid 1, van het Verdrag ;

Overwegende dat het verbod van artikel 85, lid 1, op de oorspronkelijke versie van het besluit en het exportprogramma zoals bestaande vóór 8 juni 1968, de datum waarop de laatste wijziging in werking trad, alleen van toepassing is voor de periode die door de Commissie wordt vastgesteld ; dat dienaangaande in het onderhavige geval rekening moet worden gehouden met het feit dat de betrokkenen, gevolg gevend aan de opmerkingen die hun werden kenbaar gemaakt, binnen een redelijke termijn het besluit en het exportprogramma hebben gewijzigd, zodat aan alle gewraakte bepalingen een einde werd gemaakt ; dat deze omstandigheden in voldoende mate rechtvaardigen dat het verbod van artikel 85, lid 1, voor de gehele periode tussen 13 maart 1962, de datum van inwerkingtreding van Verordening nr. 17, en 8 juni 1968 buiten toepassing wordt verklaard ;

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Er bestaat voor de Commissie, op grond van de haar bekende gegevens, geen aanleiding om krach-

tens artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap op te treden tegen het besluit van de Vereniging van Vernis- en Verffabrikanten in Nederland of tegen de bepalingen die zijn vervat in het exportprogramma, in de versie die resulteert uit de wijzigingen die op 8 juni 1968 van kracht werden.

Artikel 2

Het verbod van artikel 85, lid 1, is voor de periode tussen 13 maart 1962 en 8 juni 1968 niet van toepassing op het besluit en het exportprogramma in de versie die geldt vóór 8 juni 1968.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Vereniging van Vernis- en Verffabrikanten in Nederland te Wassenaar (Nederland).

Brussel, 25 juni 1969.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 juni 1969

betreffende het vervoer van 200.000 ton zachte tarwe die in het bezit is van het Italiaanse interventiebureau

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(69/203/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 787/69 van de Raad van 22 april 1969 betreffende de financiering van de interventieuitgaven op de interne markt in de sectoren graan en rijst [1], en met name op artikel 4, lid 1, sub g,

Gelet op de mededelingen van de Italiaanse Republiek van 3 en 18 juni 1969 betreffende de noodzaak om 200.000 ton zachte tarwe, nadat deze door het interventiebureau overgenomen is, van het noorden en het centrum van het Italiaanse schiereiland naar het zuiden te vervoeren,

Overwegende dat in Italië alle interventies voor het verkoopseizoen 1968/1969 voor wat zachte tarwe betreft in de week van 22 t/m 28 mei 1969 hebben plaatsgevonden — in genoemde week werd ongeveer 870.000 ton aangeboden, hetgeen een aanzienlijke verhoging ten opzichte van het vorige verkoopseizoen betekent — ; dat het resultaat hiervan een toename van de voorraden bij de interventie is, welke meer dan 1,5 miljoen ton bedragen en voor het grootste gedeelte in het noorden en het centrum van Italië opgeslagen zijn ;

Overwegende dat het Italiaanse interventiebureau zelf niet over opslagruimte beschikt en dat dientengevolge de overgenomen granen in opslagplaatsen van particuliere ondernemingen opgeslagen zijn ;

Overwegende dat in Italië de tarweoogst van 1969 reeds begonnen is ; dat er opnieuw een belangrijke oogst van ongeveer 7 tot 7,5 miljoen ton verwacht wordt ;

Overwegende dat het samenvallen van de grote interventies aan het einde van de maand mei met het begin van de oogst tot een tekort aan opslagcapaciteit zal leiden, dat voor de gebieden waar het grootste gedeelte van de granen, die in het bezit van het interventiebureau zijn, opgeslagen zijn, op 440.000 ton wordt geschat ;

Overwegende dat de verkopen van de landbouw gedurende de zomermaanden uiterst belangrijk zijn, daar de producenten niet over voldoende opslagruimte beschikken ; dat deze normale ontwikkeling van de markt in gevaar gebracht wordt door het tekort aan opslagplaatsen, hetgeen een verlies voor de producenten tot gevolg zou hebben ;

Overwegende dat de nieuwe oogst in de eerstkomende maanden een druk op de markt zal uitoefenen en dat er voor het interventiebureau op korte termijn geen enkele mogelijkheid is zijn voorraden op de interne markt af te zetten, dat de afzetmogelijkheid op de interne markt van te denatureren of gedenatureerde tarwe nog niet volledig benut is ;

[1] PB nr. L 105 van 2. 5. 1969, blz. 4.